

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 19 kwietnia 2006 r.

Druk nr 124

**KOMISJA
USTAWODAWCZA**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 77 ust. 1, w związku z art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu Komisja Ustawodawcza wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy **o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.**

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

Jednocześnie informuję, że w dalszych pracach nad tym projektem ustawy komisję reprezentować będzie senator Aleksander Bentkowski.

Przewodniczący Komisji
Ustawodawczej
(-) Janusz Gałkowski

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji

Art. 1.

W ustawie z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 48, poz. 554, z 2001 r. Nr 98, poz. 1069 i 1070, Nr 130, poz. 1452, z 2003 r. Nr 41, poz. 361, Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, Nr 202, poz. 2067 i Nr 236, poz. 2356, z 2005r. Nr 183 poz.1538) art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Cała opłata stosunkowa wynosi 15% wartości egzekwowanego świadczenia, jednak nie może być niższa niż 1/10 i wyższa niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Opłatę ustala się w wysokości odpowiedniej do poniesionych przez komornika wydatków, nakładu jego pracy oraz wartości wyegzekwowanej części świadczenia zgłoszonego do egzekucji. Podstawą ustalenia wysokości opłaty są egzekwowane należności według stanu na dzień wyegzekwowania."

Art. 2.

Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Trybunał Konstytucyjny orzekł niezgodność art. 49 zd. 2 i 3 w związku z art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882 z późn. zm.), w brzmieniu obowiązującym do wejścia w życie ustawy z dnia 24 września 2004 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 236, poz. 2356), z art. 2 Konstytucji.

Art. 45 ust. 2 ustawy komorniczej stanowił, że za dokonaną egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 15% wartości wyegzekwowanego świadczenia. Z przepisu tego wynikało, że warunkiem pobrania opłaty stosunkowej było skuteczne dokonanie egzekucji określonego roszczenia.

W art. 49 w zd. 1 określony był sposób ustalania oraz wysokość całej opłaty stosunkowej i ten przepis, objęty pytaniem prawnym, Trybunał Konstytucyjny uznał za zgodny z art. 2 Konstytucji. Natomiast zastrzeżenia Trybunału wzbudziły regulacje zawarte w art. 49 zd. 2 i 3. Według nich komornik pobiera opłatę stosunkową również w przypadku umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela złożony przed upływem roku od dnia otrzymania wniosku o wszczęcie egzekucji.

Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, że na podstawie art. 45 ust. 2 opłata stosunkowa była ściśle zależna od wartości realnie wyegzekwowanego świadczenia, a na podstawie art. 49 zd. 2 i 3 mogła zostać pobrana nawet, gdy komornik nie dokonał skutecznej egzekucji. Drugi z wymienionych przepisów wiązał bowiem opłatę stosunkową ze świadczeniem egzekwowanym, ale niekoniecznie wyegzekwowanym. Zaznaczył, że powyższe regulacje nie zachęcają komorników do podejmowania niezwłocznie czynności, skoro opłata stosunkowa może zostać pobrana również w razie niewyegzekwowania należności, a ponadto zniechęcają dłużników do dobrowolnego regulowania zobowiązań, skoro, jeżeli w końcu spełnią świadczenie, opłata stosunkowa będzie i tak pobrana.

Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 49 zd. 2 i 3 nie spełnia zasad przyzwoitej legislacji ze względu na nieracjonalność zamieszczenia w jednym akcie prawnym regulacji odmiennie kształtujących zagadnienie kosztów postępowania egzekucyjnego.

Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że nowa regulacja z dnia 24 września 2004 r. nie tylko powtarza regulacje zakwestionowane, a nawet została znacznie rozszerzona, gdyż obecnie opłatę stosunkową pobiera się w każdym przypadku umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela (nie ma ustawowego ograniczenia do roku od otrzymania przez komornika wniosku o wszczęcie egzekucji), a ponadto pobiera się ją w razie umorzenia postępowania na podstawie art. 823 Kpc.

Tym samym można przypuszczać, że większa będzie liczba dłużników, od których będzie pobierana opłata stosunkowa, mimo że nie doszło do wyegzekwowania roszczenia. Oznacza to, że regulacja konstytucyjnie wadliwa pozostaje w porządku prawnym, czemu Trybunał Konstytucyjny, związany granicami pytania prawnego, nie może zapobiec.

Z powyższego wywodu należy wnioskować o pilnej potrzebie podjęcia działań ustawodawczych w celu wyeliminowania z porządku prawnego nieracjonalnych przepisów.

Projekt nowelizacji zakłada wyeliminowanie możliwości pobierania opłaty w wypadku umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kpc.

Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Ustawa nie wymaga wydania aktów wykonawczych do ustawy.

Przedmiot projektowanej ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.